

אני תמך מאד מה ראו על ככה ומה הגיע אליהם לעשות ישראל
אגודות במלכות הזו ואע"ג דליכא הכא משום לא החגודו
דבר'ל שני צתי דיגים בשתי עיירות כדאיתא בפ"ק דיומא מ"ג
לכחלה למה חלקום לשתי כתות, ועוד היכן מלינו בחורה מלות
הלוקב בכך ובחורה אמרם חורה אחת ומשפט אחד ויהי לכם
וכל דתקון רבין כתיב דאורייתא תקון

ובשעיינתי בכתובים נחיישב לי הענין יפה לפי שהוא דבר
צדור שבזמנו של נס זה כבר נפקדו ישראל ועלו
לארץ צרשון כורש ונחיישבו בעריכה ואע"פ שאמר המן ישנו עם
אחד משחר ומפירד בין העמים מימ אנשי כנסת הגדולה עם
רוב ישראל בארץ היו ושיב לא עלו מהם אלא מעטים עם עזרא
וכשורב אחשורוש להשמיד להרוג ולאבד היו הפחים והעירות
שאין להם חומה סביב צספק וסכוכ גדוה שלא יעלו עליהם
אייצום יותר מן המוקפין וכענין שאמר נבס בספר עזרא (נחמי
ג') ויבי כאשר שמשו סגבלט וטוביב והערבים ובעמנוים
ובאשדודים כי פלה ארוכב לחומות ירושלים כי החלו הפרלים
להסתח ויהר להם מאוד ויקשרו כולם לצור להנחם בירושלים
ולבשות לו תושב ותפלל אל אלהיו ונעמיד משמר יומם
וגילה מפניהם. וכשנעשה הנס עשו כולם יום נוח ומשחה ושמחה
דכתיב ושאר היהודים אשר צמדיות המלך אחשורוש נקבלו
ובמוד על נפשם ציום שלשה עשר ונוח בארבעה עשר ועשה
אותו יום משחה ובמחה ושל שושן עשאו ג"כ ממחרת הנס שלהן
זה היה צמח הנס בצדד ולאחר מיכן צמיים הצלות עמדו פחים
ונכוג מלמנן נעשות יום ארבעה עשר שמחה ומשחה ויום טוב
אבג מוקפין לא עשו כולם לפי שהיה הנס גדול צפחים ויהי
עליהם הסכוכ יותר דפרישית חבו שכתוב ע"כ היהודים הפחרי
היוצאים צערי הפחות עושים את יום י"ד לחודש אדר שמחה
ומשחה ולא בחכרו כאן מוקפין כלל. אחר זמן לאחר שהאיר הקב"ה
עיניהם ומלאו סמך מן התורה עמד מרדכי ובית דינו וראו
דצריהם של פחים שראוי הנס הזה לעשות לו זכר לדורות וקצבו
אותו על כל ישראל שכולן היו צספק וראוי להקדים פחים
למוקפים מפני שהיה נסם גדול ושהם החחילו צמלוח תחלי לעשות
להם לצדס ידעי לפיכך קצבו יו"ע של פחים ציומן ושיבא ליוחד
להם ושל מוקפים קצבו ציום נוח של שושן חבו שכתוב ויכתוב
מרדכי את הדצרים האלה וישלח ספרים אל כל היהודים אשר בכל
מדינות המלך אחשורוש הקרוצים וברחוקים לקיים עליהם להיות
עושים את יום י"ד ואת יום ט"ו כלומר שלה להם שיקבלו כולם
לעשות זכר נכס ולא יאמרו הרחוקים משושן ומא"י לא היו המן
וביעתו צאין עלינו וקבלו ישראל עליהם הדבר זהו שכתב וקבל
היהודים את אשר החלו לעשות ואת אשר כתב מרדכי אליהם
כלומר שקבלו נוח שהחלו הפחים לעשות מעלמן ומה שכתב
מרדכי שצור לכונס לעשות כן ונהן טעם כי המן בן המדחא לורר
כל היהודים חשב של היהודים לאבדס הוסיף צכאן מלח כל
שביה הנס לכלם אפי' למוקפים

לקיים לח ימי הפורים האלה בזמניהם ודרשו חז"ל
ונילה ב' ע"א זמנים הרבה חקבו להם ונרבינן
יום י"א וי"ב ומוקשי' ואינוא י"ג ומשני י"ג זמן קהלה
לכל היא, לשון לכל י"ל דהי' ראוי שיעשו הי"ט ציום
הי"ג זמן המלחמה כמו י"ט של פסח בשבועה יומים
שצין מכות צכורות וקריעה י"ס ולא אח"כ ציום מנוחה,
אלא כלע"ד לא רלו מרדכי ואסתר עיה' יום אחד אשר
כל ישראל אוכלים ושומים ומחצטלים מחורס ומלוח ע"כ
קצבו ציום מנוחה ויומו של זה איננו יומו של זה
נמלא כשאלו שמחים ומשחכרים אלו עוקקים צחורה
משא"כ כשהי' קובעים ציום מלחמה ציום י"ג הי' כולם
שיום ציום א' וע"כ אמר הכא דעכ"פ להקדים לקרות
המגילה צלי ונשחה ושמחה יום י"ג יותר ראוי שהיא
זמן קהלה לכל צר ישראל! בין פחים ובין מוקפים
כקאלו ועמד על נפשם באותו יום: